

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošla, doma	2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov	5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.	

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri

KLEKL JOŽEFI,

vpok. pleb. v Čerensovcih,

Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca Jezušovoga vküp je na leto :

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakom naročniki na njegov lasten naslov	8 K.

„Povrno se je hváldávajoči.“

— Luk. XVII. —

Ne húše i bole grde grehote skoro na sveti, kak je nezahválnost. Pa je preveč razširjena. Stokrat včini što z kem kaj dobroga pa dobi za odgovor eden „Bog pláti“, liki kda on tudi želej od onih kaj, šterim je dobro včino, te so tak, kak či bi glúhi grátali, nemrejo se genoti na povrnenje dobroga dela, pláčo celo na Bogá nihájo.

Vu žitki sv. Elizabete čtém, ka kda je bila od vseh zavržena, jo je edna takša ženska súnola z mosta v blato, šteroj je prle vsaki dén álmoštvo delíla.

Jezuš nas denéšnji dén tudi opomína na grdobo nezahválnosti, kda kakti z čúdivanjom píta, „kde je tih devét“?

Ka je tomi zrok, ka so ljudjé tak nezahválni? To návadno, ka v nevoli stojéči človek lúcko pomoč za dužnost računa, kda pa na njega réd príde, ka bi nazájpomogeo, te jezero zrokov nájde za izgovore. Pa dužnost na njegov teher tudi dužnost ostáne, jeli!

Kama lepši je zgléd treh mladencov stároga zákona, štere je Bog občúvao vu ognjenoj péči pa so včasi tam na mestí začnoli pred vsemi ljudmí spevati hváldávno pesem Bogi rekoči: „Hválite vsa stvorjenja Gospodnova Gospoda, dičite i zvišávajte njega na vekomaj.“ Pa so vu svojem pobožnom življenji pokazali, kak so vsikdár zahválni svojimi Bogi.

To hválo čtém z vúst stároga Simeona, ki tudi vesélo spevle: Hváleni naj bo Gospod Bog Izraela.“

To hválo spevle bl. D. Marija vu svojoj navdejhnjenoj pesmi zvánoj „Magnifikat“, pa to hválo moremo spevati mí vsi, ki smo vu ednoga celoga leta boji rešeni neprijátelskoga orožjá

ino mirno stanújemo pri svojih ognjiščaj.

Vej smo dáli hválo vsi že vu hiži božoj tudi. Ešče več smo včino: Na znamenje naše zahválnosti smo dáre pobirali za delanezmožne vojáke, Bogá molimo za njé vsaki dén, darújemo, ka smo mogoči, pobognjencom, pa smo pripravni ešče duže darúvati na té náčin, naj nam samo duže tak ide, kak dozdam.

Ali nikaj je, ka se ešče ne káze z cela med nami, to je pa zahválnost Bogi za to, ka naše vojáke pomága, ka naša vojska na vse stráni tak lepo naprejide. Znam pa vidim vsaki dén znamenja radosti med lústvom, ali vnogi je, kí se tak drží, kak či bi to nikaj posebnoga nej bilo. Pa je. Velka boža pomoč je to, ka mí znašimi zavéznikami proti tak ogromnoj moči vnogi neprijátelov vsaki dén naprejidem.

Nišče se naj ne meša, ne naša moč, nego boža pomoč je to, štera nam zmágo dá, záto kda čújemo od nove zmáge, se nam naj znova segreje srcé ár z toga zvedimo, ka nam Bog izda pomága, ki presveti pámeti vojvodov ino batrivnost dá srcam vojákov, oči se nam naj zosvetijo, lice nam naj erdéče postáne od radosti, ár kem bole zmágamo, tem bliže je tisti čas, kda de neprijáteo prisiljeni prositi mír, šteroga si vsakojački želemo, ali šteri, či ščé stálen biti, more pred sebov zmágo za vráta meti.

Radi dajmo hválo Bogi za njegove dobrote, ár kí neve biti zahválen, je novoga dára ne vreden. Záto dajmo hválo Bogi neprestanoma, ka te naše prošnje tudi hitrej poslúhne pa nas zmožnov rokov pomore do veseloga konca.

Bojna.

Tak daleč smo prišli, ka zdaj po ednoletnom boji je teško od boja pisati. Či to pišemo, ka smo se zdaj malo odmeknoli, te že čakajo, gda mo mogli bežati. Či to, ka stojimo, te po sili ščéjo nazaj bežati. Nájveč pa te znájo modrúvati či to pišemo, ka naprej idemo. To šče nájmenje, šteri samo to trdi, ka mo denok meli gde nazáj bežati, vnogi se pa tak zná čedniti, ka nazádnje vsi okoli njega verjejo, ka rus z dobre vole beži, pa kamo stem bole. biti, či rusa dale stíramo.

Ali naj njim bo, mi za takših modrijášov volo pravice nemremo zakriti, pravica je pa to, ka mi rusa dale tíramo, pa na ovi drugih bojiščaj se tudi junaško oponášamo. Po zmagoválnih bitkaj pri Varšavi pa Ivangorodi se rususki šeregi več nemrejo staviti. Ali glejmo li nájnovéša poročila z ráznih bojišč!

Na Rusko-Polskom. Ned *Vistulov* pa med *Bugom* so naši níže *Lubartova*, nemci pa više gor prédrli sovražno linijo. Vtom časi so nemci posvojili edno trdnjávo grada *Novogeorgievsk*. V dvema dnévoma so zgrabili 14.285 rusov, zaplenili 6 štúkov, pa 69 mašinpúšk.

Sereg Jožef Ferdinánda je med *Vistulov* pa *Vieprzom* z večih postojánk vóstírao neprijátla, pa obseo mesto *Lubartov*. Vloveno je tú 6000 moštva. Nemci so pa té čas *izhodno obrežje Vistule* vzéli rusi pri Varšavi, odket je neprijáteo sám strelao na zapúščeno mesto, Obseli so nemci šče dve menšivi trdnjávi pri *Bugi*: *Zegrze* pa *Serock*. Ztem je zdaj te *Novogeorgievsk* scela obkoljeni. Naskori po tom so nemci obseli močno trdnjávo pri vodi *Narev*, *Lomzo*. V sledečih dnevaj se-

regi Leopolda, bavarskoga vojvode so do pokrajin *Kalucyn* mesta prišli. Slednjo trdnjavo, *Brestlitovsk* so pa nemški letaonjeki z bombami obstrelavali.

Od toga mesta smo že zdaj ne daleč, ár mesto *Lukov*, štero je rávno na pol poti med *Varšavov* pa *Brestlitovskom*. Obseli so *Lukov* vogrski šeregi, pa ob toj priliki so sovražne oddelke prek vode *Bistrice* stivali. Juč je, ka rusi trdnjave *Grodno*, *Kovno*, pa *Vilna* tudi práznijo že. Nemci so obseli mesto *Siedlice*. Ztem so pá bliže prišli k *Brest-Litovski*, k zádnoj vékšoj trdnjavi. Pri *Novogeorgivski* so nemci posvojili edno potrdnjeno postojanko pa vlovili 1800 rusov.

Taljánsko. Taljánje dô pomlili na veke, gda so znami boj meli. Kem duže trpi boj tem bole znájo nazáj bežati. Tak daleč so prišli že, ka navdúšeno znájo bežati. Ne dugo so vdrli na Tirolsko, odket so je naši lepo nazájzavrnioli. Taljánje so navdúšeno bežali pa vedno kričali „Eviva Italia“. Ne mislimo pa, ka taljánje vsigdár tak navdúšeno bežijo. Ne so tak šli gda smo je na *Doberdo* planini nazájpritisnoli. Tú so grozne zgúbe meli, ár so je naši kanonerje kre kraja tudi strelali.

Na morji se tudi božno godi taljánom. Naše ládje so znova obstrelávale morsko obrežje pa vnogo kvára včinole. Več taljánskih ládj se je potopilo. Mi smo samo edno ládjo zgúbili.

Na francuskom bojišči se novo gibanje začnoló. Angležje so pri *Hoo-geeni* začnoli sposebnov soditostjov napádati nemce ali brez vsega uspeha. Okoli *Iperna* so vékše bojne bilé. Vékše zmáge so meli nemci v *Argonneiskih* brgáj. Tú so nekolko močno zagrajenih postojánk vzeli francusom, pa vlovili so jih tudi preci.

Törki se junaško branijo pri *Dardanellaj* v *Kaukázusi* pa celo plodijo ruske šerege. Zavezniki zevsov močjov napádajo pri *Dardanellaj* trdnjáva naj bi si pot odprli v *Carigrád*, ali dozdej zobstom. Zgúbe so ogrumne, vnogo krvi je že steklo, pa vse to za *nikoj!*

Na morji se novo življenje začnoló. Nemške ládje so *Aland* otokaj v beg spravile rususko morsko moč, pri *Rigi* so pa tudi z uspehom strelale na sovražne ládje. Najbole junaško se pa oponášajo nemške ládje proti angležom. *Meteor* zvána nemška ládja je med angležkimi celo do morskoga obrežja prišla. Tú je nime znadevala dol, pa potopila *The Ramsey* zváno angleško križarko. V prvom tjédni augusta so angležje 16 ládj zgúbili. Celi

svet se čüdúje nad junaškim oponášanjem nemških ládj, štere že angležko *súho zemlo* v nevarščino správlajo. Na angležkom je velki stráh, ár nemci tudi z zrákoplovov lúčajo bombe na vékša mesta.

Na Balkáni je fajnsček. Zavezniki vogleli hodijo pri balkánskih držávaj, da pa lekaj vsepovsod košarico dobijo. Posebno *Bulgárij*a se njim povidlo, njéne lepe oči so je vse zmešale, pa močno nagovárjajo *srbe* na z *Macedonijov* zapitke pláčajó, da pa srbi neščejo zdajgostúvanja slúžiti. Zadosta so se vösplésali.

Dom i svet.

Trononaslednik v Budapešti. Vogrsko držánje je vsigdár z lúbéznostjov pa z veseljom čakalo k sebi králesko rodbino ino v rázličnih formaj skázalo svojo vdánost. Zdaj je znova priliko melo z navdúšenostjov obzéti svojega Trononaslednika i njegovo ženo. Aug. 7.-ga sta prišla *Károl Ferenc* Jožef nadvojvoda i njegova žena *Zita* nadvojvodica v Budapešt, gde sta se celi tjedén zdržávala.

Na kolodvori so jiva brez vse slovesnosti čakali, ár sta samá tak želala. Tüodnet sta se v králeski grád odpelala, pred šterim so stanovnicje Budapešta pa vojska v slovesnoj manifestáciji naznanili svojo vdánost med krasnim razsvetljenjom. *Bárczy Števan* pörgarmešter je pozdravo tü prihodnoga vogrskoga vládara, ki se prijazno zahválo za slovesnost v vogrskom jeziki.

Ove dni je králeski gost pohodo rázlične nastávbe, štere so v slúžbi bojne.

Več bolnišnic obiskao s svojov ženov, gde sta natančno vse spreglednola ino si prijazno pogovárjala z náčimi.

Posebno zanimivo je bilo, gda je trononaslednik aug. 12.-ga pogledno v Pešti stojéčo vojsko na „*Rákos*“ poli. Tú je vsakoga vojáka, ki je že kakše odlikovánje dobo k sebi pozvao, pa z vsakim posebi gučao. Té pogovor je blúzi $\frac{3}{4}$ vöre trpo. Ovím je pa té čas v trávi ležati velo. Prijáznost pa prostost mládoga trononaslednika pa njegove zále žené je pridobila vsa srca pa nozkaljeno navdúsénost pobüdila v vogrskom národu. Augusta 11.-ga sta pohodila Vogrskoga Hercegprimáša v *Esztergomi*, gde so jiva z velkov slovesnostjov sprijali. Domo sta se na ládji pelala po Dunaji dol, štere krasne poti sta se ne mogla naveličati.

Novi štük (top). Znájdba ednoga dühovnika je tá nova škér, štera, kak pripovidávlo, z groznim uspehom správla neprijátla. Dr. Vezér *Ladislav* se zové dühovnik pa je ravniteo ednoga závoda v *Kolozsvári*.

Té novi štük se jáko povidó vojski, ár si za volo mále žmécave jako lejko ž njím dene. Celi komaj 15—20 kil vága. Cev je samo eden meter duga. Šést lüdi ga lejko kamaštéc správi. Eden ranjeni voják pripovidávle od njega, ki je na taljánskom bojišči bio. Ednok je prej vido ka nikšo cev ne séjo mimo njega, pa ne znáo zarazmiti, ka to jé. Sledkar je te zvedo ka to novi štük. Nasledke strlájja je nemo goče popisati. Šéstkrát sostrelili z tem štükom na edno postojánko pa so jo celo razdrli pa v njoj bodoče zakopali. Samo faláčke so najšli z taljánskih vojákov, tak so raznešeni bili. Gda štük zmrsijo te počí, brezi toga ka bi se zosvetilo, ali kadilo. To je pa dósta vredno, ár neprijáteo stem duže ne zvedí za mesto, odket strelajo na njega.

Leopold bavarski vojvoda. Leopold bavarski vojvoda je vzéo rusi Varšavo. Njegovi šeregi so predrli tü rususko linijo. Leopold je eden z med teh najstareših pa najbole vučenih nemških vojvodov. Rojen je l. 1846. v Müncheni, tak ka je že 69 let star. Kak dvajsti let star je že v boji bio pri *Königgrätzi*. V letaj 1870—71. se v francuskom boji vojüvao, gde je tudi rano dobo. Leta 1873.-ga se oženo. Za ženo si vžéo hčér našega kralá, *Gizello*. Stoga zákona se narodila nadvojvodica, *Augusta*, štera je k vnüki nadvojvode, *Jožef* nádora šla za ženo. Tak je varšavški zmagoválac v bližánjem rodi z vogrskov králeskov rodovinov.

Iz pisem naših vojákov.

Suzé točijo pri čitenji Novin i Lista Marijinoga. »Z srčnim pozdravljenjom se njim zahvalim kak čtevec njuvih Novin i Marijinoga lista, na dári, šteroga so mi poslali. Trno me razveselilo z velikim veseljom i z *suznatni mi očini* od velikoga veselja sem čleo njuve lübe reči. Moji slovenski pajdašje, sami stári vojáki, so tudi trno veselí, kda njim delim novine maternoga jezika. Dosta drúge vere pajdášov mam, tei tudi komaj čakajo na njé i zmérom zvedávajo, kda je páli dobim.« (Jug Jánoš, črnovojnik z 18-ga domobranskoga polka z doma z *Gederovec*.)

Kak pét bratov. „Nás je bilo pét dobrih pajdášov: Novak Jožef z Sta-

netinec, (že je pokojni) Peseli Peter z Kobilja (ranjeni v roko) Pergar Jürj od Maridovréta (premino,) i Mertik Martin z Brezovice, šteri ešče se bojiše, jaz pa v odpočilišči se nahajam. Mi vsaki iz svojega krája smo, bili na eden drugoga, kak práva brátja. Jaz na sredi, ovi pa okoli méne. Jaz sem čteo knigo od moke kristušove, ovi so me pa poslušali, jaz sem molo naprej, ovi pa za menov. Drugi so nas gledali pa so si gučali, *to so si znám práva brátja*, da se tak lúbijo i vsi majo tisto, kaj eden má.“ (Šernek Janoš v odpočilišči v Persenbergi na Nižjein Austrijskom.)

Kaj je krepí? „Mi slovenski vojáki se vam lepo zahvalimo na vašoj plemenitosti, ka nam pošilate Novine i Marijine Liste. *Tidva nas krepita*, ka lahko prenašamo táborske težáve i vesélo trpimo teškoče pa smo pri pravljenu smrt gorvzėti za našo domovino.“ (Szegeri Stefan domobranec v 18. pešpolki, zdoma z Pertoče.)

Cmárijó ruse. Iz bojného pola njim pošlem presrčen pozdrav, želem njim vse dobro; hvála Gospodnomi Bogi ešče sam v nájbolšom zdrávji i se dobro éütím samo to; da se ne morem konca včakati toj nesrečnoj bojni. Novine rédno dobim, pa se njim preveč veselím, na veliko tolažbo so mi, pa od bojne túdi rédno píšejo. Od juniuša 22-ga mao skoro drugo ne mamó posla kak to, da kak bojnéc právi: *Neprijátele cmárimo*. Komaj za njim pridemo i si poiščemo bolšo mesto za strelni járek i kak nás zapázi da smo njemi zapetami že se pobére i ide dale. Tákša je zdaj bojna. (Dravec Aloiz domobranec 18. pešpolka.)

Vojáki teško čakajo Novine. „Vsi komaj čakamo Novine, kda pridejo, da bi je naednok radi vsi čteli.“ (Kolenko Štefan, domobranec v 20. pešpolki, z doma z G. Bistrice.)

Kak piščanci okoli kvočke. „Novine sem v roke dobo. Vsi se njim jako veselijo. Kda so prišle, so okoli mene stopili, kak *piščanci okoli kvočke*.“ (Žalig Anton z Črenovec, domobranec v 20. pešpolki.)

Najnovéše.

Kowno, edna iz najmočnejših ruskih trdnjav je v sredo noč túdi spadnola. Nemci so jo osvojili, či bi da so rusi s vsov močjov proti stanoli. Še je nej znano, keliko rusov je zgabljeni. Ali grozovito strelitve i najmenje 400 štúkov so nemci vnojili. Zdaj že hitro na ove trdnjave red pride.

Glási.

Nabor 42—50 letnih moškov v sobočkoj okroglini de v sledéčem rédi: Gornja-Lendava, Cankova sept. 18-ga; Prosenjakovci sept. 19.-ga i Sv. Sebeščán, Bodonci sept. 20.-ga; Križovci, Martjánci sept. 21.-ga; Fokovci sept. 22.-ga; Pertoče, Sobota sept. 23.-ga; Sobota, Rogašovci sept. 24.-ga; Püconci, pa zvünešuje vesnice sobočke notariušije sept. 25. Tišina sept. 27.-ga. Nedila (Gornji Petrovci) sept. 28-ga.

V monošterskoj krajini: Slovenska vés sept. 27.-ga; Gornji-Sinik sept. 28.-ga; Stevanovci sept. 30.-ga. Monošter okt. 2.-ga pa 4.-ga.

Mro je v Galiciji Horváth Števan stolar v ázijskoj koleri. Pokojni je rojeni v Beltinci stanúvao pa na Melinci. Žalúje za njim stára mati pa mláda devica z mládim detetom.

Zgüba naših neprijátlov. Sovrážne vláde so dozday v zavzetnikaj sledéče zgübe mele: Rusi: 1,518.000; Francusje: 268.000; Srbi: 50.000; Belgijci: 40.000; Angleži: 24.000; vse vküp: 1,900.000.

Bjelik táborski püšpek je zbetežao. Kráo je večkrát spítávao, kak se čüti betežnik. Kak píšejo se betežen dühovni pastér naše vojske že bole čüti.

Vino Hindenburgi. Meršich posestnik od Šoprona je 40 kánt leta 1868.-ga prešanoga vina poslao Hindenburg generali. Vino je na küsečkoj postáji dáo na železnico.

Amerikánski kardinálje za mír. Trijé amerikánski kardinálje novo gibanje začinjajo za mír. Pridružo senjim túdi eden hollandski püšpek v tom deli, a Sv. Oča je túdi pomága. Njihov namen je na Švicarskom edno mirilnosprávišče vküppozvati.

Oropani brzovlák. V Ameríki se zgodilo, kak vsako nenávadno delo. Štirje roparje so se skrili na ednom brzovlákí, pa gda je té vö na püščávo prišeo te so ga stavili pa žnjega 200 jezér dolárov odnesli. Za roparami so vnogo oražnikov poslali, ali dozday so je šče ne zasledili.

Hči románskoga poslanika v Parisí se je strila. Zrok samomora je prej to, ka je mati ne privolila v ženitev svoje hčeri.

Törjansko prošćenje. Stárodávna törjanska církev je, Maria za podlogom je prošćenje mela preminočo nedelo. Vélko mešo je Hauko Jožef čerensovski kaplán slúžo, predgao pa v. č. g. Čácič Jožef čerensovski plivánuš. Na té dén je túdi v gornjoj Lendavi bilo prošćenje.

V Dokležovji je pa na Števan Královo bilo prošćenje, na drugi dén pa velko senje.

Kača v peči. V Kuršenčih pri Tivadar Janoši, kda je ženska podžgala, da bi svinjam skühala, je edna kača z šibja bežala vün i je v péči vse koti gor vdánila. Prestrašena ženska je mlátce zvala na pomoč. Na pragi jo je te eden moški bujo.

Ki zemelsko hválo iščejo. Niki Gumilički mauláše se v to potekújejo, ka je v Novinaj ne po imeni bilo povedano, kelko so oni na ranjence vküp nabrali; i svoje káčje jezike vtegújejo na ceimeštra, šteri so dáre nabirali, i na gospon kaplána, šteri so dáre nam prekdáli. Na, či so oni za svoje dáre zemelsko hválo iskali, to njim lahko dámo. Mí smo v Novinaj objáveli, ka so törníški fárniki (zvün Lipe, štere dáre smo posebi objáveli) po gospon kapláni 745 koron poslali notri za ranjence. V tój šumi so gumilički dári túdi notri sklenjeni. Ali s tem so imenúvani gumilički širokovústaše ne zadovolni i niti se nemrejo včakati, dokeč v Marijinom Listi vsakoga darovnika po imeni objávimo: záto zdaj eti zapišemo, ka so gospon kaplan od Gumiličancov 245 koron poslali notri. Tak je v Gumilicaj najvékša šuma nabrána vküp, darúvali so pa tam li najmenje, ar so zemelsko hválo iskali. Ovo, zdaj smo njim dali zemelsko hválo i stem „so dobili svoj nájem.“ Či je pa komi žao za njegov dár, naj se k nam potrüdi, i nazaj njemi ga dámo; ar takši nedobrovolni dári ranjencom tak ne bi prinesli blagoslova. Pa te tei imeniti darovniki ešče ednok v Novine pridejo kak tí prvi, šteri so svoj dár od ranjencov nazaj zéli. To de njim pa znankar zadosta velika zemelska dika!

Slovo. En desetnik z Petánec S. I. B. M. za slovo to proší svojo mater, naj ne jočejo za njega, nego molijo, naj bodo ponosni, če on v svojoj vernosti do krala i domovine na bojišči, na štero se zdaj že tretjič poda smrt gor primle.

To će se zgodi.

Me, krugla mori

Včasi si zbrisite

Oči zam' rosnote

Moja dobra mati.

Navuk za tretji red bo augusta 29-ga v Črenovcih popoldné ob 3.

Od naših vojákov. Vlovljenih so od rusov: Honec Marko z Žižkov, Rós Martin z Črenovec, Törnár Martin z Črenovec, Supi Jožef od Sv. Sebeštjana.

Ranjeni so: Slavic Matjaš z Bel-tinec, Nemeč Matjaš z Filovec, Šümen Štefan z Bogojine, Ritlop Ivan z Hotize, Žižek Štefan z Črensovec. Obete-žo je: Prša Štefan z Žižkov.

Mrtev je Ferko Ferenc z Slaveč. Vse zročimo v Presv. Srce Jezušov!

Na delanezmožne vojáke je v dolenskoj cerkvi darüvano 155 K 50 fil.

Boleče so küreče oči, zato je prava dobrotá, či je odpravimo. Človek si je pa ne sme odpravlati z nožom, zato ka njemi to zna začemeriti krv, nego je odpravimo lejko pa hitro z vrastvom, štero se zove Fellerov flajšter za küreče oči, pa štero vrastvo stane 1 pa 2 koroni. Na jezere potnikov, žandarov, pismo-noscov je preporača kak najbolše vrastvo. — Ne bomo čütili bolečine ne trganja v glavi, či bomo rabili Fellerov migrenštift, šteri hladi pa vtišuje bolečine, pa vö z vöre dobro deluje. Stane samo 1 korono. — Za oči preporačamo krepčujoče pa bolečine vtišajoče vrastvo, štero se zove Fellerova voda za oči. Glažek stane samo 1 korono. Pravo se dobi samo pri le-karnari E. V. Feller, Stubica, centrala št. 146. (Županije Zagrebska).

Kolera.

Vsaki človek je mislo, ka či nikaj drügo ne, kolera pa ja konec včini boji. Pride toplo vreme, pa se tak razširi, ka do lüdjé kapali, kak v jesén listje. Pa naj vsi lüdjé spomerjéjo od kolere, te se naj bije Nikolajevič vojvoda, či de se meo skem. To je tak očivesno delo, pa tak razmulivo, ka proti tomi ja nišče nemre modrövati. Pa nišče tüdi ne bi márao za kolero, či bi ona samo ruse brála. Ve jih je tak preveč. Pét jih je, gde znás samo eden. Samo ka je kolera po svojih poslanikaj naznánje dála vsem národ-om, ka či ona ednok boj začne, te nede poznala nepristránstva. Ona de vsakomi neprijáteo, pa se ne po-godi znikom, či njoj rávno što celi Bal-kán obeča. Gda so to národje zvedili, te so se pogodili, ka do se vsi proti njoj vojüvali.

Po ednoletnom boji že vsaki more znati, ka neprijátla tak náj leži zbije, či naprej vse dobro pozvedi, gde se zdrávle. Dnes dén se nemre boj pelati bzezi špionerov, záto so proti koleri tüdi náprvle špionere poslali, šteri so nas-kori stem glásom prišli nazáj, ka se kolera navékše v járke správilá, kak rusi, pa dokeš je tam odnet vöne sprá-vimo, do tečas nede mira.

(Dale.)

Pošta.

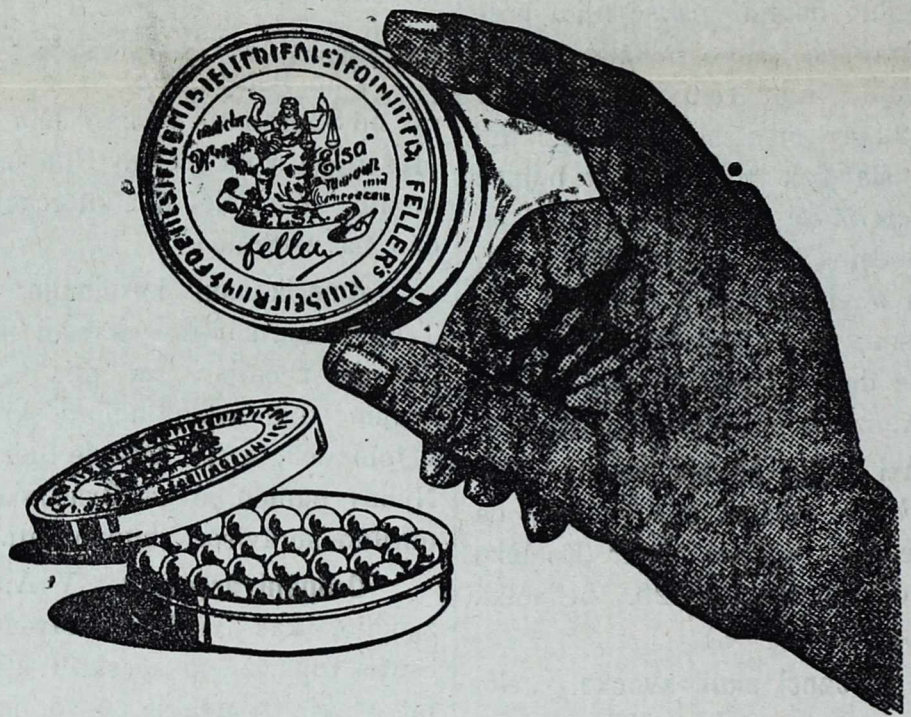
Ružič Stahovci. Siní sem poslao Novine i Liste, vse je pa nazaj prišlo. Ne je v ta-bori i ne v bolnišnici. Dajte mi glas, kam je naj pošljem za njim? **Perhoč D. M. Srdišče.** Enkrat sem vam že poslao Novine, pa so na-zaj prišlo z opazkov, da vas ne poznajo tam. Zdáj je znova dobite. **Mančec Ivan. Mostar.**

Nikaj nej, samo če kaj morete z dobre vole. Liste dobite. **Tivadar Štefana žena. Čren-sovci.** Mož je aprila 1-ga premiao. Brščas je vlovljen. **Slivnjek Ferenc Sebeborci.** Dajte glás: 1) je meo Barbarič šaržo? 2) keliko ta-borsko pošto je meo? 3) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 4) kada je pisao zadnjikrat. **Horvat Ignaca žena. Gančani.** Odgovori 1) je meo mož kakšo šaržo? 2) kde i kada je ro-žen? 3) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 4) kaj si zvedila od njega? **Emberšič Marija. G. Sinik.** 1) Je meo sin šarža? 2) keljko ta-borska posto je meo? 3) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 4) kada je pisao zadnjikrat? 5) Kaj ste zvedili od njega? Odgovorte. **Ška-per Ana. G. Sinik** 1) Ze mož meo šaržo? 2) Kde je rojen? 3) taborska pošta keljka? 4) Na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 5) Kada je pisao zadnjikrat? Naznanite. **Kornheizl Jula. G. Slaveči.** 1) Kde je rojen mož? 2) Keljko taborsko pošto je meo? 3) Kada je pi-sao zadnjikrat? 4) Kaj ste zvedili od njega? Odpišite mi. **Vogrinčič L. Cankova.** Od Pav-linjek K. ste mi nikaj nej naznanili, samo naj ga iščem. Tak ne ide. Poglednite aug. 1. Novine. — Od Mencigara, Gumilara, Bar-bariča i Žilavca pa 1) šaržo, 2) táborsko pošto, 3) na šterom bojišči so bili zadnjikrat, 4) Kada so pisali zadnjikrat, 5) kaj se je zvedilo od njih — mi naznanite. **Fartek Fer. Martinje.** Dajte glás 1) kakšo šaržo je meo sin? 2) keljko taborsko pošto? 3) Kakši glas je prišo od njega z bojišča od pajdásov? **Korošec J. Rihtarovci.** 1) Kde je rojen Korpič? 2) je meo

šaržo (zvezdo) i kakšo? 3) v kelkoj stotniji (század, kompanija) je slüžo? 4) Keljko ta-borsko pošte je meo? 5) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 6) Kada je pisao zadnjikrat? 7) Kakši glas je prišo od njega? Na vsako pitanje dajte odgovor prle se ne more iskati gor. **Sabo B. G. Slaveči.** 1) Je meo sin šaržo? 2) V kelkoj stotni ji je slüžo? 3) keljko ta-borsko pošto je meo? 4) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 5) Kakši glas ste zvedili od njega? **Hajdinjak Marija. Slaveči.** 1) Je mož meo šaržo? 2) Kde i šteroga leta je ro-žen? 3) na šterom bojišči je bio zadnjikrat? 4) Kada je pisao zadnjikrat? 5) Kaj ste zvedili od njega?

Novák Janoš. Tešanovci. Tisti, ki je od vašega brata glás dao, je eden jako poš-teni mož, ki je ž njim na bojišči vküp bio. Ka je premio, to teliko pomeni, da je od svoje stotni je odev daro i ne vojo zánjega. Navadno so takši zgrabljeni.

Nemeč Miháj 23/I. hadt. Zij. táborska pošta 63. Poleg dužno sti nikaj, samo če kaj prevüpate po mogočnosti darüvati na naš do-ber tisk. Naslov ostalih v Galiciji i preslje-nih na taljansko bojišče mi dajte, da za oboje bom mogeo poslati čitevo. **Ferko Ferencá žena. Slaveči** Ferko Ferenc, ki je slüžo v 83. pešpolki v 7. stotniji, je l. 1914. nov. 18-ga junaško smrt pretrpo pri **Szulosowi.** Jezušovo Srce bodi njemi smiljeno. **Sakovič Ivan. Zenkovci.** Peneze na novine sam dobo. Bog plati. — Marijin list ova ženska pri Gomboši more iskati vsikdar.

Nekelko pravoga džündza

z zakladnice živilenske modrosti naj bo tü zapisa-noga v navuk čitatelom. ● Dobro jesti, je telko, kak pozabiti žalost. Pokvarjeno jajce kašo pokvari. ● Istinski naj bo tvoj guč, čista naj ti bo pitvina, pa se ogihli sirovoga djanja. ● Zmerost drži v jeli pa v pili, te dosegneš visiko starost v dobrom zdravji. ● Dosta tüdi z dobroga naškodi. ● Ne ži-vemo v tistoga, ka prebavimo. ● Jelo, pilo da živ-lenja moč, nemaren človek, šteroga želodec je nej dober. ● Či jela nemraš pranašati, je „Elsa-kruglica“ najbolše vrastvo. ● Vsa vnoga dobra živilenska pra-vila to včijo, ka ki šče živeti, naj ma vsigdar skrb na dober tek pa na prebravo. ● Samo tisti, ki do-bro prebavljajo, se lejko veselijo vsikdar zdravomi čivljenji. ● Slabo prebavljanje dela človeka pobitoga nevolnoga pa čemerastoga. ● Či je slabo prebav-

lanje, je Fellerova rebarbarska „Elsa-kruglica“ naj-bolše vrastvo. ● Krepí želodec pa odpira čreva. ● Fellerove „Elsa-kruglice“ so najzaneslivejši čuvarje rednoga prebavljanja. Či v šalodci, v črevi nastopijo motenja, napravi to vrastvo red. ● Napravi prosto pot, či nastane napota. Büdi tek, pospeši drebav-lanje, vtiša krče, v red spravi odvajanje pa poleg toga tüdi čisti krv. ● Čuva občütliva prebavila proti vsakomi motenji. ● Dobro slüži pri zaprtji črev pa obrani tüdi pred debelšcov. ● Preverili smo se, ka nema nikših škodljivih postranskih po-sledic. ● Prave „Elsa-kruglice“ so jako po ceni. ● V pravoj kakevosti je pošila E. V. Feller, lekarnar, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.) 6 škatulic franko 4 korone 40 fill.

Kt smo skušali še preporačamo Fellerov „Elsa-Fluid“, kak preskušeno domače vrastvo, pri reumi, protini, neuralgičnih bolečinaj, pri glavoboli, pri obraznih i telovnih bolečinaj, pri zamuknjenosti, pri prisnih i gutnih bolečinaj, od prehlajenja i prepaha doblenih betegaj, za doblenle zdravoga spanja, za krepčanje živcov, pa za ohranjenje zdravja. 12 malih ali 6 vekših ali 2 špecialniva glažka stane 6 koron franko. 36 malih ali 18 vekših ali 6 špecialnih glažkov stane 15 koron 40 fil. — Ogiblimo se da od ponarejeno ga vrastva, pa vse neročimo samo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)